

Astăzi, marți - 02 iulie 2024, ca în fiecare an, omagiem și comemorăm sfârșitul pământesc al Dreptcredinciosului nostru Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, peste o lună vom pomeni sfârșitul pământesc al Voievodului Mihai Viteazul, apoi, peste o altă săptămână, vom prăznuși sfârșitul mucenicesc al strălucitului Domnitor Constantin Vodă Brâncoveanul dimpreună cu fiii și cu sfetnicul său, în fiecare an, la 29 august, prăznuim sfârșitul Sfântului Ioan Botezătorul, prin decapitare, la porunca Regelui Irod și, tot așa, mai departe, lista poate continua!

Da, toți, la un loc și fiecare în parte au murit în chip jertfelnic, nedrept, dureros și sângeros însă au fost, până la capăt, plini de adevăr, dreptate și demnitate, principii etice, morale precum și valori spirituale!

În toate cazurile vorbim, practic, despre luptă, veșnica luptă dintre bine și rău, dintre întuneric și lumină, dintre adevăr și minciună, dintre dreptate și necinste!

În fond, nu este nimic nou sub soare: și atunci ca și acum, și acolo că și aici, cel care a ridicat capul, a luptat pentru bine și rău, a căutat să împlinească dreptatea, să apere adevărul, să slujească onestitatea, a protestat împotriva corupției și a minciunii, a căutat să apere principiile familiei creștine, ale corectitudinii sociale și ale valorilor naționale, a avut de suferit, adică, altfel spus, i-a fost retezat, entuziasmul și elanul, compromis demersul și, în cele din urmă, i-a fost retezat capul că, de, nu a împlinit sloganul conform, căruia, „capul plecat sabia nu-l taie” ci, dimpotrivă!

Toate acestea s-au putut realiza și, încă, se mai pot petrece și pentru că au existat și încă mai există foarte multe persoane, personaje, împrejurări și conjuncturi favorabile unui asemenea demers, cu alte cuvinte, au existat și există, încă, multe Iude și mulți Irozi, deranjați de omul cu personalitate, principii, conduită și valoare, cinste, onestitate și corectitudine care are puterea și capacitatea de a pune degetul pe rană, de a spune lucrurilor pe nume și, pe față!

Altfel spus, întotdeauna, liderii morali, spirituali, politici sau religioși, au fost foarte expuși și vânați de către cei care pescuiesc în ape tulburi sau de către cei care seamănă vânt și culeg furtună!

De aceea, ei, liderii, de orice natură ar fi ei, sunt predispuși unui risc major: acela al înlăturării, denigrării și îndepărtării lor de pe scena publică a istoriei și umanității, de către cine? De către Iuda și Irod, multiplicări în atâtea cozi de topor, în atâția lași, în atâția trădători și prădători ai neamului și pământului, trepăduși de ocazie, impostori și epigoni care seamănă discordie, vrajbă, invidie și dezbinare, polarizând întreaga societate omenească, de aici și de pretutindenea, de ieri și de astăzi!

Și, totuși, în pofida tuturor acestor curse, capcane, piedici și obstacole, noi trebuie să rămânem aceiași până la capăt, așa cum au fost Viteazul, Brâncoveanul ori Botezătorul, de neînduplecat și de neclintit, cu dispoziție spre adevăr și disponibilitate către acuratețe socială și etică morală, cu aptitudine de lideri și atitudine de învingători și biruitori, împreună și dimpreună cu Iisus Hristos - Domnul Cerului și Stăpânul Pământului, pe care nu a reușit să-l afecteze nici dorința de a-l ucide al lui Irod, nici vânzarea ori trădarea lui Iuda, El rămânând „ieri, azi și, în veci, Același” - Mântuitorul, Izbăvitorul și Răscumpărătorul nostru dar, atenție, și Judecătorul nostru!

Prin urmare, da, indiferent și, de fapt, dincolo de vicisitudinile istoriei, avem nevoie de lideri, avem nevoie de modele și de exemple fiindcă, altfel, orbecăim, rătăcim și ne pierdem, din toate punctele de vedere!

De ce credeți că, inclusiv Apostolul neamurilor, Marele Pavel, ne îndeamnă să „ne aducem aminte de mai marii noștri?!”

Tocmai pentru a ne raporta la ei că la niște repere demne de urmat, căroră, cu prisosință și recunoștință li se cuvine toată cinstea, prețuirea și admirația, deoarece ei, și astăzi, și aici, și acum,

ne demonstrează că, da, se poate, cu efort, cu jertfa, cu sacrificiu dar se poate, numai să vrem, să dorim acest lucru!

Prin urmare, da, într-o lume în care se cultiva mult nonvaloarea, relativismul și secularizarea, noi suntem datori și obligați moral - spiritual să apărăm și să cinstim personalitatea și personalitățile de calibru și, cu caracter, nu personajele de duzina și carton, să strângem rândurile între noi, să fim mai uniți, mai principiași și, în fond, mai adevărați, mai hotărâți, mai curajoși căci, numai așa se vai mai naște în și din neamul nostru, un Mihai Viteazul, un Constantin Brâncoveanu, un Ioan Botezătorul și, de care, o, Doamne, am avea sau, de fapt, avem atâta nevoie!

Dă-ne, Doamne, lideri adevărați căci, altminteri, rătăcim, aflându-ne în continuă derivă, cumplit întuneric și permanentă noapte, nemaiajungând la Lumina cea Adevărată!

Și Te mai rog încă ceva: Ferește-ne, Doamne, de Iudele și Irozii dintre noi că, de restul, ne ferim noi și singuri! Amin!

În loc de epilog

Să nu-i uităm!

În lumea, civilizația și mentalitatea, postmodernă, contemporană, funcționează, într-un mod foarte eficient, teoria sistemului potrivit căreia orice piesă defectă, ineficientă ori lipsită de randament, trebuie, rapid și urgent înlocuită!

Iar noi, oamenii, de cele mai multe ori, din păcate, operăm/procedăm, la fel, cu oamenii, colegii, vecinii, amicii, părinții, frații și semenii noștri, în momentul în care au obosit, au „ruginit”, au ieșit din uz sau la pensie ori din activitatea profesională, curentă, zilnică sau cotidiană!

Da, (re)acționăm, într-un mod lipsit de orice milă, prețuire, apreciere sau recunoștință, scuipându-i ca pe o măsea stricată!

Nu vedeți câți oameni, sărmanii, sunt măcinați de sentimentul inutilității, în condițiile în care, bunăoară, ne plângem de lipsa forței de muncă, calificată și necalificată, iar mulți dintre semenii noștri, pregătiți și instruiți, zac, undeva, uitați de lume, ca vai de lume!

În acest context, altfel spus, proverbul potrivit căruia „cine nu are un bătrân să-și cumpere” și-a pierdut, demult, valoarea și importanța!

Ce-i și mai grav că, în același mod, îi uităm (și) pe eroii, învățătorii, slujitorii și îndrumătorii noștri sau, ne (re)amintim de ei doar atunci când nu mai sunt printre noi și le (re)simțim, acut, lipsa și prezența!

Suntem, acum, în al șaselea an după anul centenar!

Unde sunt, în mintea, inima și sufletul nostru, toți acești mari și vrednici realizatori ai evenimentului petrecut în urmă cu un veac?!

Sunt ei unde trebuie să fie ori ba?!

@Stelian Gombos

steliangombos.wordpress.com